

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Berât gecesi, bereketli, feyizli, mübarek ve kudsî bir gecedir. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) Berât gecesini bütün Müslümanların selâmet ve mutluluğuna vesile eylesin. Recep ayından sonra gelen, Şaban ayının on beşinci gecesine “Berât gecesi” denir. Berât bildiğiniz gibi “beri olmak, temizlenmek” anlamına gelir, yani günahlardan temizlenmek mânâsını kastediyoruz. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) hepimizin kusurlarını bağışlasın ve günahlarımızı affetsin, inşaallah.

Muhterem kardeşlerim, zaman da, mekân da Allah’ındır (c.c), Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bazı zamanları, bazı zamanlara, bazı şahısları, bazı şahıslara, bazı mekânları da, bazı mekânlara üstün kılmıştır.

Mâlik-ül Mülk olan Allah’tır (c.c). İşte “Berât gecesi”de üstün kılınan gecelerden birisidir.

Hz. Aişe (r.a) validemiz şöyle anlatıyor:

- Bir gece Resûlullah’ı (s.a.v) yatakta yanımda göremedim, evi aradım evde de bulamayınca dışarı çıktım. Nihayet Bâki mezarlığında O’nu (s.a.v) buldum. Baktım ki, yüzünü kibleye çevirmiş, ellerini kaldırmış dua ediyor. Benim ayak seslerimi işitince:

- Yâ Aişe sen mi geldin? Yoksa senin gecende diğer hanımlarımın yanına gideceğimden mi korktun? diye sordu.

Bunun üzerine ben de:

- Yâ Resûlullah! Seni yanımda görmeyince, seni aramak üzere buraya geldim, dedim

Resûlullah Efendimiz (s.a.v) bana:

- Yâ Aişe! Bugün hangi gece olduğunu bilir misin? diye sorunca:

- Allah ve Resûlü bilir, diye cevap verdim.

Ve bana dedi ki;

- Yâ Aişe! Bu gece Şaban’ın yarısı gecesidir. Bu gecede, Allah (c.c) kullarına rahmet, şefkat ve lütuf ile tecelli eder. Ve mahlûklarından Benî Kelb kabilesinin koyunlarının kollarının sayısınca kişileri af ve mağfiret eder. -Allah (c.c) hepimizi mağfiret eylesin. Benî Kelb kabilesi, çölde yaşayan, hayvancılık ile meşgul olan arap kabilelerinden bir kabile olup, hayvanlarının sayısı çok kalabalıktır- buyurdu.

Muhterem kardeşlerim, Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bu gecede bu kadar çok kişiyi af ve mağfiret ederken bazı kimseler bunun dışındadır. Meselâ;

Müşrik olan, yani Allah’a (c.c) ortak koşanlar -Allah (c.c) şirkin her türüsünden bizleri muhafaza eylesin-

Muhterem kardeşlerim, Mâlik'ül Mülk olan yalnız Allah'tır (c.c). O, dilediğini mülk sahibi yapar, dilediğinden de mülkünü geri alır. Dilediğini zengin, dilediğini fakir yapar. O, istediği kişiyi aziz, istediği kişiyi de zelil eder. Hayır, O'nun (c.c) kudretindedir ve O'nun her şeye gücü yeter. Kâinatta hiçbir şeye tesir gücü atfetmemek lazımdır. Bütün eşyalar sebep olup, gerçek müsebbib Allah'tır (c.c).

Ateş bile kendiliğinden yakmaz, ona yakma tesiri ve izni veren Allah'tır (c.c). Eğer kendiliğinden yaksaydı, Hz. İbrahim (a.s) içine atıldığında da yakması gerekirdi. Su kendiliğinden boğamaz, ona boğma yetkisini veren Allah'tır (c.c). Hz. Yunus (a.s) denize atıldığında ve kendisini balık yuttuğunda kırk gün kırk gece balığın karnında kaldı. Ancak deniz onu boğmadı, çünkü Allah (c.c) buna izin vermedi.

Muhterem kardeşlerim; bunu daha önce de söyledim, ama yine tekrerr ettiği için, ben de tekrar söylemek istiyorum. Sihir ve büyü yapan kişilere gitmek nazar boncuğu takmak ve ondan medet ummak, ağaçlara ve mezar taşlarına bez bağlamak, onlardan bir etki beklemek büyük günahdır. Hatta Resûlullah Efendimiz'in (s.a.v) buyurduğuna göre de "şirk"tir. Büyücülere, sahirlere (fâlcılara), cinci ve kâhinlere inanmak, Kur'ân-ı Kerîm'e göre terstir. Allah'ın Resûlü (s.a.v) diğer peygamberler ve evliyalar da birer esbabdır. Yani onlar da müsebbib değil, sadece birer vesiledir. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) hiç kimseye mecbur ve muhtaç değildir, ancak bütün mahlukât O'na (c.c) mecbur ve muhtaçtır.

Bir insan, bazen Resûlullah Efendimiz'den (s.a.v), bazen kendi şeyhinden veya başka evliyalardan medet, himmet ve dua istiyor fakat istediği bir türlü olmuyor, neden? Çünkü Allah (c.c) takdir etmezse olması mümkün değildir.

Çok insan vardır, gece gündüz çalışıyor, uğraşiyor ama Allah (c.c) bir türlü vermiyor. Demek ki Allah (c.c) istemezse olmaz, bizlere düşen sebeplere yapışmak ve çalışmaktır.

Hastalandığımızda doktora gitmeli, ancak şifayı verenin yalnız ve yalnız Allah (c.c) olduğunu unutmamalıyız. Fayda ve zarar veren Allah'tır (c.c). Öldüren ve diriltten Allah'tır (c.c).

Kalbinde şirkin çeşitlerinden herhangi biri bulunan kişi, Allah'ın (c.c) af ve mağfiretinden mahrum kalır.

Bakınız; Peygamber Efendimiz (s.a.v):

-Şirk, insanın kalbinde karanlık bir gecede, yürüyen karıncanın ayak izinden daha gizlidir, buyurunca

Sahabe-i Kirâm:

- Yâ Resûlullah kendimizi bundan korumak için ne yapalım, nasıl korunalım? diye sormuş.

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.v):

- Şu duayı okursanız, bu tehlikeden korunmuş olursunuz.

"Allahümme inni euzü bike, min en üşrike bike şey'en ve ene eglâmû ve esteğfiruke lima lâ eglâmû" buyurmuş.

Bu duanın mânâsı şudur:

“Yâ Rabbi! Bilerek sana şirk koşmaktan sana sığınırım. Eğer bilmeyerek şirke düşersem, affımı talep ederim.”

Arapçasını bilmeyenler, Türkçe de okuyabilirler. Bu duâyı çokça okumalıyız, çünkü bu duâyı bize öğreten, kâinatın efendisi, büyük mürşid, büyük insan ve büyük lider Hz. Muhammed Mustafa'dır (s.a.v).

Muhterem kardeşlerim, Peygamber Efendimiz (s.a.v) şirk koşanlardan başka, bir de anne ve babasına âsî olan kişilerin de bu gecenin feyiz ve bereketinden mahrum olacağını bizlere haber vermiştir. Allah (c.c) bizleri bundan muhafaza eylesin. Âmin...

Allah (c.c) ve Resûlü'nün (s.a.v) hakkından sonra, bir insanın üzerindeki en büyük hak, anne-baba haklarıdır. Ve hak karşılıklı değildir, çünkü anne-baba zaten vazifelerini yapmış ve elinden gelen bütün imkânları senin için sarf etmiştir. Bu yüzden anne-babamıza mûti olalım, onların ellerini, ayaklarını öpelim, bu bizim için kusur değil, en büyük şereftir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v):

“Cennet, annelerin ayakları altındadır” buyurmuştur. (*Kenzul Ummal, 16/45439*)

Bu yüzden genç kardeşlerime diyorum ki: Eğer hayatınızda mutlu ve huzurlu olmak, işinizde, gücünüzde başarılı olmak, uzun ve bereketli bir ömre sahip olmak istiyorsanız, anne ve babanıza mûti olup, onların içten gelerek yaptığı duaları almaya çalışın. Anne ve babalar zaten evlatlarına dua ederler, ancak bazen boğazdan yukarı, bazen de kalbin derinliklerinden dua ederler. Anne-babanın yapmış olduğu dualar makbuldür.

Bu yüzden buradan anne ve babalara da sesleniyorum, evlatlarınız dualarınızdan mahrum bırakmayın ve onlara sürekli dua edin!

Buraya gelmişken bir kıssa anlatmak istiyorum;

Bir evlat ve yaşlı anne-babadan oluşan bir aile varmış. Allah (c.c) tarafından, anne bir gün vefat etmiş, adam da yalnız kalınca, evladına:

- Evladım benim evlenmem lazım, demiş.

Evladı anlayışla karşılayıp babasına uygun birisini bulup evlendirmiş, tabi bu iş için gerekli masraftan hiç kaçınmamış, babasının evi için gerekli parayı her hafta düzenli olarak vermiş.

Şöyle ki, parası bittikçe adam oğlunun işyerine gidip, ihtiyacı olan parayı istemiş, her seferinde evladı da:

- Buyur, babacığım,

diyerek gönül rahatlığı içinde verirmiş. Yine böyle parası bittiği bir zamanda, oğlunun dükkânına gidip;

- Oğlum benim hiç param kalmadı, biraz para verir misin?

deyince, oğlu da o gün kasasında ne kadar para varsa, Allah (c.c) ona o gün ne vermiş ise bütün parasını babasına vermiş. Babası oğlundan aldığı paraları cebine koyup alışverişe gitmiş, kendisi yaşlı, ihtiyar bir kişi olduğu için, alışveriş yaptığı sırada paraları cebinde bulamamış, her halde paraları oğlumun yanında bıraktım diyerek geri dönüp oğluna:

- Evladım ben paraları herhalde burada unuttum, onları almaya geldim, demiş.

Oğulda paraları babasına verdiğini çok iyi bilmesine rağmen, kendisi yaşlıdır, belki de düşürdü, diye onu üzmemek için:

- Burada bırakmış olmalısın baba, sen burada bekle, ben aynı parayı getireyim,

diyerek komşuya gidip borç istemiş. Çünkü daha önce bütün parasını babasına verdiği için ve başka parası da olmadığı için, komşudan aynı miktarda parayı borç olarak alıp babasına vermiş.

Babası alışveriş yapıp eve gittiği zaman paraları saymış bakmış ki, oğlunun verdiklerinden çok fazla, hemen anlamış oğlundan iki defa para aldığını ve doğruca oğlunun yanına gidip:

-Oğlum yoksa sen bana iki defa mı para verdin? diye sormuş.

Oğlu da:

- Baba sen üzülmeysin diye, paraları düşürmüş olacağını düşünerek, sana bir şey söylemedim ve sonra iki defa para verdim, deyince babası:

- Oğlum ben de sana bir müjde vereyim. Ben tam on beş senedir hiç kaçırmadan gece namazına kalkıyorum ve her namazımın arkasından sana dua ediyorum. Hem dünya, hem ahiretin için hem sıhhatin hem de işlerinde başarılı olman için, demiş.

Bunun üzerine oğlu:

- Babacığım! Benim kazandığım paralar senin duan sebebi ile, onun için benim sahip olduğum her şey aynı zamanda senindir, demiş.

Muhterem kardeşlerim, gençlere bu evlat gibi, anne ve babalara da bu baba gibi olmalarını tavsiye ediyorum.

Anne ve babalar evlatlarına devamlı dua etmeli ve kesinlikle beddua etmemelidir. Bunu her zaman söylüyorum evladın sağlık, sıhhat, işlerindeki başarı ve mutlu olmaları konusunda anne ve babanın evladına yapmış olduğu duaların çok önemli bir etkisi vardır.

Muhterem kardeşlerim!

Eğer anne ve babamız vefat etmiş ise yine de onları unutmamalıyız. Öyle ya, bu dünyada şimdiye kadar hiç kimse bâki kalmamış.

Eğer, anne babamız vefat etmiş ise, onların akrabalarıyla iyi olmalıyız. Meselâ; amcamız ve halamız babamızın kardeşi, teyzemiz ve dayımız annemizin kardeşi olduğu için onlara çok iyi davranıp, rızalarını kazanmalıyız.

Bir gün birisi Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) gelip:

- Yâ Resûlullah! Çok büyük günahlar işledim, bu günahları Allah'ın (c.c) affetmesi için ne yapmalıyım? diye sormuş.

Peygamber Efendimiz (s.a.v):

- Annen var mı? buyurunca, o kişi:

- Annem vefat etti, demiş.

- Peki teyzen var mı?

- Evet Yâ Resûlullah teyzem var.

- O halde git teyzene hizmet et! Eğer teyzene hizmet edersen, Allah (c.c) seni affeder, buyurmuş.

Demek ki, bizler de teyzemize hizmet edersek, tıpkı annemize hizmet ediyormuş gibi, amcamıza hizmet edersek de tıpkı babamız hizmet ediyormuş gibi sevap alırız. Bir de, kesinlikle ölmüş olan anne ve babamızı dualarımızda unutmamalı ve onlara sürekli dua etmeliyiz.

Peygamberlerin duası olan şu duayı çokça okumanızı sizlere tavsiye ediyorum:

“Rabbenağfirli veli valideyye, velilmüminine vel müminat”

Bu dua bizler için çok faydalıdır. Hiç olmazsa, günde bunu kırk defa söylemek bizim için zor olmamalı. Bu duayı ve mânâsını daha önce söylememize rağmen tekrar edelim,

Manası;

“Yâ Rabbi! Beni, anne babamı bütün mü‘min erkek ve kadınları af ve mağfiret eyle”

Anne babamız sağ ise de, vefat etmiş ise de bu duayı okuyalım. İnsan, eğer hayatta iken anne babasını memnun edememiş olsa bile, bu duayı okuya okuya onları kabrinde memnun edebilir.

Bu duayı sabah namazından evvel, yani seher vakitlerinde okumak çok daha faziletlidir.

Muhterem kardeşlerim, berat gecesini, çok kişiyi affeden Cenâb-ı Mevlâ'nın (c.c) bazı kullarının bu geceki af ve mağfiretten mahrum olacağını söylemiştik. İlk olarak müşrikleri, ikinci olarak anne ve babasına âsi olan kişileri açıklamıştik. İşte Resûlullah Efendimiz (s.a.v) üçüncü olarak da “Mü‘minlere kin, buğz besleyen” kişilerin affedilmeyeceğini bizlere haber vermiştir.

Aziz kardeşlerim, kin, buğz, hased kötü huylar olup, kalbin bozulmasından dolayı meydana gelir. Bu kötülükler kalbi doldurduğu zaman, o kalbe Allah'ın (c.c) rahmetinin girmesine mâni olur. Bunun için, bütün Müslümanlara karşı şefkatli ve merhametli olmalı ve onların hayrını istemeliyiz.

Daima bütün Müslümanlara dua etmeli ve hiçbir Müslümana, kin, buğz ve adâvet beslememeliyiz. Allah (c.c) bizlere kimlere karşı, buğz etmemizi ve kin beslememizi emretti ise, onlara düşmanlık etmeliyiz.

Allah (c.c) Kur'ân-ı Kerîm'de bizlere:

“Şeytan sizin düşmanınızdır, siz de şeytanı kendinize düşman kabul edin” buyuruyor. Yani insanın kendi düşmanının sözünü dinlemediği ve peşine düşmediği gibi, şeytanın da sözünü dinlemeyip peşine düşmemesini Cenâb-ı Mevlâ (c.c) Kur'ân-ı Kerîm'de açıklamış oluyor.

Dolayısıyla muhterem kardeşlerim; Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Müslüman, Müslümana şefkât ve merhamet eder, yardım eder, asla zulmetmez ve kin besleyip buğz etmez.

Resûlullah Efendimiz (s.a.v), Berat gecesinde; kalbinde Müslümana karşı kin, buğz ve adâvet besleyenlerin, Allah'ın (c.c) af ve mağfiretinden mahrum olacağını bizlere bildirmiştir. Bunu daha önce de söylemiştik. Oysaki, bir Müslüman, bir Müslüman kardeşine gıyabında dua etse, bir melek onun duasına “âmin” dedikten sonra

“Allah da (c.c) sana aynısından versin” diye dua eder.

Aziz Kardeşlerim!

İman çok büyük bir nimettir. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) Kur'ân-ı Kerîm'de:

“ Allah mü'minlere dosttur, kâfirlerin ise dostu yoktur” buyuruyor.

Bir âlim şöyle anlatıyor;

- Bir gün namazımı kıldıktan sonra camiden çıktım, hüzünlü, çok üzüntülü bir vaziyette yürürken, meczub bir sofi karşıma çıktı ve:

- Hoca! Hoca! Ne üzülüyorsun! Allah (c.c) mü'minlerin dostudur bilmiyor musun? dedi.

O âyeti sanki ilk defa duymuş gibi sevindim. Sanki daha önce bu âyeti hiç duymamış, yeni öğrenmiş gibi sevindim ve üzerimdeki bütün üzüntünün kaybolduğunu fark ettim.

İşte, iman çok kıymetli ve mü'min de çok değerlidir. Öyle ki; hiçbir şey îmana denk gelemmez. Allah (c.c) imanımızı muhafaza eylesin.

Bizler de Cenâb-ı Mevlâ'ya (c.c) daima:

“Yâ Rabbi! İmanımı sana emanet ediyorum muhafaza eyle!”, diye dua etmeliyiz.

Resûlullah Efendimiz (s.a.v), Berat gecesinde Allah'ın (c.c) rahmetinden uzak kalan kişiler arasında “içkiye müdavim” olanları da zikretmiştir.

Ancak biz şimdi bu konu üzerinde durmayacağız, bu konuyu geçiyoruz.

Hiz. Aişe validemiz bu “Berat Gecesi” ile âlâkalı şöyle bir hadis-i şerif naklediyor:

- Bir Berat gecesi Resûlullah'ı (s.a.v) yanımda bulamadım, birde baktım, kendisi başını secdeye koymuş olduğu halde şu duayı okuyordu:

“Yâ Rabbi! gazabından senin rızana sığınırım. Azabından senin affına sığınırım. Senden yine sana sığınırım. Allah’ım! Seni methü senâ etmekten acizim, sen kendini methü senâ ettiğin gibi ulusun Ya Rab!”

Evet! Peygamber Efendimiz (s.a.v) “Berat Gecesi” bu duayı okumuş, o halde bu gecede bizler de bu duayı bol bol okuyalım inşaallah. Allah (c.c) böyle mübarek gecelerde bizleri rahmetinden mahrum eylemesin İnşaallah.

Önemli olan, Allah’ın rahmetine mâni olacak şeylerden kendimizi muhafaza etmemizdir. Buna çok dikkat etmeliyiz. Şirkin her çeşidinden kaçınmamız lazımdır.

Evliyaları inkâr etmek ne kadar büyük günah ise, evliyalara olan îtikatta ifrat da o kadar büyük günahdır. Her şey orta derecede olmalı, yani ne “ifrat” ne de “tefrit” olmamalıdır. Evliyalar Allah’ın (c.c) dostlarıdır, duaları da inşaallah makbuldür, ancak illâ olacak diye bir şey yoktur. Allah’ın (c.c) dilemesi dışında kimse bir şey yapamaz.

Demek ki, şirkin her türlüsüne dikkat edeceğiz, anne ve babamıza mûtfi olacağız, bütün Müslüman kardeşlerimize merhametli olup, onlara kin, buğz ve adavet beslemeyeceğiz inşaallah. Eğer böyle olursak bütün gecelerimiz bizim için “Berat Gecesi” gibi olur. Ve sadece bu Berat gecesini değil, diğer bütün gecelerimizi de taat ve ibadetle geçirelim inşaallah.

Muhterem kardeşlerim, sizlere namazlarınızı ihmâl etmemenizi, huşu ve huzurla kılmanızı ve mümkünse camide kılmanızı tavsiye ediyorum. Çünkü camide cemaatle kılınan namaz, evde tek başına kılınan namazdan yirmi yedi kat daha sevaptır.

Eğer bize dünyalık ticaretimizde bir malımıza bir milyon yerine yirmi yedi milyon lira verseler buradan Üsküdar’a bile gideriz, neden? Çünkü kazançtır. İşte o maddi kazanç ise, bu da manevî kazançtır. Bunu bize bildiren kâinatın efendisi, Hz. Muhammed Mustafa’dır (s.a.v).

Şayet, camide namazın kılındığını ve yetişemediğimizi fark edersek, namazını kılmamış bir ya da birkaç kişi bir araya gelip cemaatle namazımızı kılalım. İllâ camideki imam ile kılmak şart değildir. Kimin kıraatı daha düzgün ise o imam olur. Önemli olan cemaate alışmaktır. Hatta evde kılacak isek ailemizle, çocuklarımızla cemaat yapalım. Mümkün mertebe camide cemaat ile kılalım, şayet gidememiş isek, o zaman ailemizle kılalım. Fakat, camiler Allah’ın (c.c) evi olduğu için, camide cemaat ile kılınan namaz, evdeki cemaat ile kılınan namazdan daha faziletli ve daha sevaptır. Yoksa ev ile camideki cemaat aynı değildir.

Değerli kardeşlerim! Camiye gelenler, Allah’ın (c.c) misafirleridir. Bizler, aciz birer kul olduğumuz halde nasıl ki misafirlerimize ikramda bulunuyor isek, Allah da (c.c) misafirlerine ikram ediyor boş göndermiyor. Peki, Allah (c.c) nasıl ikram ediyor? Bizim günahlarımızı bağışlıyor, sevaplarımızı artırıyor ve derecelerimizi yükseltiyor. İşte bütün bunlar, Allah’ın (c.c) hep bizlere ikramıdır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) hadis-i şeriflerinde cemaatin önemi üzerinde çok sık durmuştur. Allah (c.c) bizleri Berât gecesi ve diğer mübarek gecelerde rahmetinden ayırmasın ve bu gecelerde yaptığımız amelleri kabul eylesin. Âmin.

